

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

13. června 2018*

„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 odst. 1 písm. a) – Dodání zboží za úplatu – Článek 14 odst. 1 – Převod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastník – Článek 14 odst. 2 písm. a) – Převod vlastnického práva k majetku ve vlastnictví obce na státní pokladnu za platbu odškodného za účelem výstavby státní silnice – Pojem ‚odškodné‘ – Plnění podléhající DPH“

Ve věci C-665/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Naczelnego Sądu Administracyjnego (Nejvyšší správní soud, Polsko) ze dne 14. září 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 22. prosince 2016, v řízení

Minister Finansów

proti

Gmina Wrocław,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, C. Toader (zpravodajka) a A. Prechal, soudci,

generální advokát: M. Bobek,

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. prosince 2017,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Minister Finansów J. Kautem a M. Kowalewskou,
- za Gmina Wrocław A. Januszkiewicz, radca prawny, a J. Martinim, doradca podatkowy,
- za polskou vládu B. Majczynou a A. Kramarczykovou – Szaładzińskou, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi N. Gossement a L. Baumgartem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 22. února 2018,

vydává tento

* Jednací jazyk: polština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Minister Finansów (ministr financí, Polsko, dále jen „ministr“) a Gmina Wrocław (obec Wrocław, Polsko, dále jen „obec“), jehož předmětem je otázka, zda dani z přidané hodnoty (DPH) podléhá plnění, v jehož rámci bylo v souladu s vnitrostátními právními předpisy a za platbu odškodného převedeno vlastnické právo k nemovitosti ve vlastnictví obce na státní pokladnu za účelem výstavby státní silnice.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Článek 2 odst. 1 směrnice o DPH stanoví:

„Předmětem DPH jsou tato plnění:

- a) dodání zboží za úplatu uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková;

[...]“

- 4 Článek 9 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Osobou povinnou k dani se rozumí jakákoliv osoba, která na jakémkoli místě vykonává samostatně ekonomickou činnost, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti.

„Ekonomickou činností se rozumí veškerá činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně těžební činnosti, zemědělské výroby a výkonu svobodných a jiných obdobných povolání. Za ekonomickou činnost se považuje zejména využívání hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z něj.“

- 5 V článku 13 odst. 1 uvedené směrnice je stanoveno:

„Státy, kraje, [okresy], obce a jiné veřejnoprávní subjekty se nepovažují za osoby povinné k dani v souvislosti s činnostmi nebo plněními, při nichž vystupují jako orgány veřejné správy, a to [an]i tehdy, vybírají-li v souvislosti s těmito činnostmi nebo plněními dávky, poplatky, příspěvky či platby.

Uskutečňují-li takové činnosti nebo plnění, považují se však za osoby povinné k dani v souvislosti s těmito činnostmi či plněními, pokud by zacházení s nimi jako s osobami nepovinnými k dani vedlo k výraznému narušení hospodářské soutěže.

Veřejnoprávní subjekty se vždy považují za osoby povinné k dani, pokud uskutečňují činnosti uvedené v příloze I, nejsou-li tyto činnosti uskutečňovány v zanedbatelné míře.“

- 6 Článek 14 směrnice o DPH, který je součástí kapitoly 1, nadepsané „Dodání zboží“, hlavy IV, nadepsané „Zdanitelná plnění“, stanoví v odstavci 1 a odst. 2 písm. a) následující:

„1. „Dodáním zboží“ se rozumí převod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastník.

2. Kromě plnění podle odstavce 1 se za dodání zboží považují tato plnění:

- a) převod vlastnického práva k majetku za platbu odškodného na základě příkazu vydaného orgánem veřejné moci nebo jeho jménem nebo vyplývající ze zákona;“

Polské právo

Zákon o DPH

- 7 Článek 7 odst. 1 bod 1 ustawy o podatku od towarów i usług (zákon o dani ze zboží a služeb) ze dne 11. března 2004 (Dz. U. č. 54, částka 535), ve znění změn (Dz. U. 2011, č. 177, částka 1054) (dále jen „zákon o DPH“), stanoví:

„Dodáním zboží podle čl. 5 odst. 1 bodu 1 se rozumí převod práva nakládat s majetkem jako vlastník, včetně převodu na příkaz orgánu veřejné moci nebo subjektu, který jedná jménem takového orgánu, nebo převodu vlastnického práva k majetku vyplývajícího ze zákona za platbu odškodného“.

Zákon o zvláštních pravidlech pro přípravu a realizaci investic do veřejných komunikací

- 8 Článek 12 odst. 4 a 4a ustawy szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (zákon o zvláštních pravidlech pro přípravu a realizaci investic do veřejných komunikací) ze dne 10. dubna 2003 (Dz. U. č. 80, částka 721), v pozměněném znění, stanoví:

„4. Nemovitost nebo její část [...] se stane podle zákona:

- 1) majetkem státní pokladny, pokud jde o státní silnice,
- 2) majetkem příslušných územních samosprávných celků, pokud jde o silnice vojvodství a okresní nebo obecní silnice

– v den, kdy rozhodnutí o povolení investice bude konečné.

4a. Rozhodnutí, kterým se stanoví výše dlužného odškodného za nemovitost, ve smyslu odstavce 4 přijme orgán, který přijal rozhodnutí o povolení investice do silnic.“

Zákon o veřejných komunikacích

- 9 Článek 1 ustawy o drogach publicznych (zákon o veřejných komunikacích) ze dne 21. března 1985, ve znění pozdějších změn (Dz. U. z roku 2016, částka 1440), stanoví:

„Veřejnou komunikací je silnice, která podle tohoto zákona spadá do jedné z kategorií silnic, kterou může užívat každý k určenému účelu, s výhradou omezení a výjimek stanovených tímto zákonem nebo jinými zvláštními ustanoveními.“

10 Článek 2 odst. 1 tohoto zákona stanoví:

„S ohledem na své funkce v silniční síti se veřejné komunikace dělí do těchto kategorií:

- 1) státní silnice;
- 2) silnice vojvodství;
- 3) okresní silnice;
- 4) obecní silnice.“

11 Článek 19 odst. 1 a 5 uvedeného zákona zní takto:

„1. Orgán státní správy nebo územního samosprávného celku, který je příslušný v oblasti plánování, výstavby, přestavby, renovace, údržby a ochrany silnic, je provozovatelem silnice.

5. Na území městských okresů je starosta města správcem všech veřejných komunikací, s výjimkou dálnic a rychlostních silnic.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 12 V Polsku je hierarchie územních samosprávných celků strukturována takto: na první úrovni je *gmina* (obec), na druhé úrovni *powiat* (okres) a na třetí úrovni *województwo* (vojvodství). *Miasto na prawach powiatu* (městský okres) je obec vykonávající úlohy okresu. V těchto městských okresech má starosta, který je v první řadě výkonným orgánem města, všechny pravomoci, které zákon přiznává výkonnému orgánu okresu, včetně pravomoci týkající se správy nemovitostí.
- 13 Województwo Dolnośląskie (Dolnoslezské vojvodství, Polsko) se dělí na 26 okresů, ve kterých je 169 obcí a 4 městské okresy.
- 14 Obec, která je vlastníkem několika nemovitostí, je městským okresem zaregistrovaným jako osoba povinná k DPH. Její starosta, který je výkonným orgánem obce, je také zástupcem státní pokladny pověřeným správou nemovitostí ve vlastnictví státní pokladny, které se nacházejí na území obce.
- 15 Na základě rozhodnutí Wojewoda Dolnośląski (vojvoda Dolního Slezska, Polsko) bylo převedeno vlastnické právo k nemovitostem, které předtím patřily obci, na státní pokladnu za účelem výstavby státní silnice. Samostatným rozhodnutím vojvoda Dolního Slezska stanovil výši odškodného, na které měla obec nárok, a nařídil starostovi této obce, aby ho zaplatil.
- 16 Obec zaslala ministrovi žádost o závazné daňové stanovisko k otázce, zda převod vlastnického práva k nemovitostem vyplývající ze zákona za platbu odškodného představuje dodání zboží za úplatu podléhající DPH, a v případě kladné odpovědi na tuto otázku, jaký subjekt má být na faktuře DPH uveden jako nabyvatel zboží.
- 17 V závazném daňovém stanovisku ministr konstatoval, že v projednávaném případě došlo k dodání zboží za úplatu, které podléhá DPH, jelikož vlastnické právo k nemovitostem bylo převedeno z obce na státní pokladnu za platbu odškodného. Ministr uvedl, že osobou povinnou k DPH v této transakci byla obec, neboť starosta není orgánem, který by samostatně vykonával ekonomickou činnost, a nejedná na vlastní odpovědnost.

- 18 Ministr z toho dovodil, že obec měla povinnost doložit dodání vyvlastněných nemovitostí pomocí faktury, na které měl být starosta obce uveden jako prodávající a zároveň jako kupující, čili jako výkonný orgán obce a jako zástupce státní pokladny pověřený správou nemovitostí ve vlastnictví státní pokladny, které se nacházejí na území obce.
- 19 Obec podala k Wojewódzkimu Sądu Administracyjnemu we Wrocławiu (Vojvodský správní soud ve Vratislavi, Polsko) žalobu na neplatnost tohoto závazného daňového stanoviska.
- 20 Tento soud svým rozsudkem žalobě vyhověl a zrušil uvedené závazné daňové stanovisko z důvodu, že dodavatel a nabyvatel byli z daňového hlediska tentýž subjekt, a sice obec, takže při této transakci nemohlo dojít k převodu práva nakládat s dotčeným majetkem v ekonomickém smyslu.
- 21 Tento rozsudek byl předmětem kasačního opravného prostředku, který podal ministr k předkládajícímu soudu, kterým je Naczelny Sąd Administracyjny (Nejvyšší správní soud, Polsko).
- 22 Dne 12. února 2015 tříčlenný senát rozhodující o kasačním opravném prostředku, který konstatoval, že není jasné, zda se má převod vlastnického práva k nemovitosti obcí za platbu odškodného na základě příkazu vydaného orgánem veřejné moci považovat za „dodání zboží“ ve smyslu čl. 7 odst. 1 bodu 1 zákona o DPH, předložil žádost o výklad zákona rozšířenému senátu.
- 23 Rozhodnutím ze dne 12. října 2015 předkládající soud, složený ze sedmi soudců, odpověděl, že takový převod představuje „dodání zboží“ ve smyslu čl. 7 odst. 1 bodu 1 zákona o DPH, a že otázka, zda tato transakce zahrnuje i převod hospodářské moci nad dotčeným majetkem, je irelevantní.
- 24 V žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce nicméně předkládající soud vyjadřuje pochybnosti o zvláštní povaze transakce, která je předmětem věci, kterou projednává, zejména s ohledem na zvláštní úlohu, kterou mají strany této transakce.
- 25 Za těchto podmínek se Naczelny Sąd Administracyjny (Nejvyšší správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je třeba převod vlastnického práva k nemovitostem ve vlastnictví obce na státní pokladnu, vyplývající ze zákona, za platbu odškodného v případě, kdy podle vnitrostátní právní úpravy spravuje tyto nemovitosti nadále starosta obce, jenž je zároveň zástupcem státní pokladny a výkonným orgánem obce, považovat za zdanitelné plnění ve smyslu čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice [o DPH]?

Je pro odpověď na tuto otázku významné, zda se odškodné obci skutečně vyplátí, nebo se jedná pouze o interní účetní převod v rámci obecního rozpočtu?“

K předběžné otázce

- 26 Úvodem je třeba poznamenat, že předběžná otázka se výslovně týká čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice o DPH, zatímco obecné podmínky, které musí být splněny pro to, aby dodání zboží bylo kvalifikováno jako „plnění podléhající DPH“, jsou uvedeny v čl. 2 odst. 1 písm. a) této směrnice.
- 27 V této souvislosti z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že okolnost, že vnitrostátní soud formuloval žádost o rozhodnutí o předběžné otázce po formální stránce tak, že odkázal na určitá ustanovení unijního práva, nebrání tomu, aby Soudní dvůr tomuto soudu poskytl všechny prvky výkladu, které mohou být pro rozsouzení věci, jež mu byla předložena, užitečné, ať již na ně posledně uvedený ve svých otázkách odkázal či nikoli (rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Incyte, C-492/16, EU:C:2017:995, bod 30 a citovaná judikatura).
- 28 Položenou otázku je tedy třeba zkoumat i s ohledem na čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH.

- 29 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 2 odst. 1 písm. a) a čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice o DPH musí být vykládány v tom smyslu, že převod vlastnického práva k nemovitosti ve vlastnictví osoby povinné k DPH na státní pokladnu členského státu za platbu odškodného vyplývající ze zákona v takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, kdy tatáž osoba zastupuje jak vyvlastňovací orgán, tak vyvlastněnou obec, a kdy tato osoba v praxi i nadále spravuje dotčený majetek, i když vyplacení odškodného bylo provedeno pouze prostřednictvím interního účetního převodu v rámci obecního rozpočtu, představuje plnění podléhající DPH.
- 30 Úvodem je třeba připomenout, že směrnice o DPH zavádí společný systém DPH založený zejména na jednotné definici zdanitelných plnění (rozsudek ze dne 11. května 2017, Posnania Investment, C-36/16, EU:C:2017:361, bod 25 a citovaná judikatura).
- 31 Podle čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH je tedy předmětem DPH dodání zboží za úplatu uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.
- 32 Pokud jde zaprvé o pojem „dodání zboží“, tento pojem není tímto ustanovením definován.
- 33 Naproti tomu čl. 14 odst. 1 směrnice o DPH definuje tento pojem jako převod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastník. Stejně tak čl. 14 odst. 2 písm. a) této směrnice stanoví, že kromě plnění podle odstavce 1 uvedeného článku se za „dodání zboží“ považuje převod vlastnického práva k majetku za platbu odškodného na základě příkazu vydaného orgánem veřejné moci nebo jeho jménem nebo vyplývající ze zákona.
- 34 Pokud jde o transakci dotčenou v původním řízení, v písemném vyjádření a na jednání před Soudním dvorem obec tvrdila, že pro to, aby se na transakci vztahoval čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice o DPH, musí splňovat i kritéria stanovená v čl. 14 odst. 1 směrnice o DPH.
- 35 V tomto ohledu, i když čl. 14 odst. 1 směrnice o DPH obecně definuje pojem „dodání zboží“, lze z doslovného výkladu odstavce 2 téhož článku dovodit, zejména z výrazu „[k]romě plnění podle odstavce 1“, že se tento odstavec 2 týká jiných plnění, která jsou rovněž považována za „dodání zboží“. Z toho vyplývá, že normotvůrce Evropské unie tím, že je sloučil pod tentýž pojem „dodání zboží“, zamýšlel odlišit plnění uvedené v čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice o DPH od plnění uvedeného v čl. 14 odst. 1 této směrnice, neboť tato dvě plnění nejsou definována stejným způsobem. Konkrétně definice plnění uvedeného v čl. 14 odst. 2 písm. a) uvedené směrnice neobsahuje žádný odkaz na „právo nakládat s hmotným majetkem jako vlastník“, o němž se hovoří v čl. 14 odst. 1 téže směrnice.
- 36 Jak uvedl generální advokát v bodě 47 svého stanoviska, ze znění a systematiky článku 14 směrnice o DPH tudíž vyplývá, že odstavec 2 tohoto článku představuje ve vztahu k obecné definici uvedené v odstavci 1 tohoto článku *lex specialis*, jehož podmínky uplatnění mají samostatnou povahu ve vztahu k podmínkám uplatnění uvedeného odstavce 1.
- 37 Kvalifikace jako „dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice o DPH tedy vyžaduje splnění tří kumulativních podmínek. Nejprve musí dojít k převodu vlastnického práva. Dále tento převod musí být proveden na základě příkazu vydaného orgánem veřejné moci nebo jeho jménem nebo vyplývající ze zákona. Konečně musí dojít k platbě odškodného.
- 38 V této souvislosti je třeba podotknout, že první z těchto tří podmínek, a sice převod vlastnického práva, nemůže být chápána tak, že vyžaduje převod v ekonomickém smyslu.
- 39 Soudní dvůr, který byl požádán o výklad čl. 5 odst. 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. 1977, L 145, s. 1), jehož znění je totožné se zněním čl. 14 odst. 1 směrnice o DPH, zajisté rozhodl, že tento čl. 5 odst. 1 musí být vykládán v tom smyslu, že výrazem „dodání zboží“ se rozumí převod práva nakládat s hmotným

majetkem jako vlastník, i když nedojde k převodu vlastnického práva k majetku v právním smyslu (rozsudek ze dne 8. února 1990, Shipping and Forwarding Enterprise Safe, C-320/88, EU:C:1990:61, bod 9). V rámci projednávané žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce nicméně předkládající soud vznesl otázku, zda se může jednat o „dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice o DPH v případě, že došlo k převodu vlastnického práva k majetku pouze v právním smyslu za platbu odškodného, zatímco nositel ekonomické kontroly nad dotčeným majetkem zůstal stejný. Specifičnost vyplývající z polského správního práva, podle které v případě vyvlastnění nemovitostí patřících městskému okresu státní pokladnou budou tyto nemovitosti nadále spravovány stejným subjektem, který zastupuje starosta, může totiž převod dotčeného vlastnického práva zbavit, přinejmenším částečně, jeho ekonomické povahy z důvodu, že vyvlastňovacímu orgánu není dána pravomoc nakládat s dotčeným majetkem jako vlastník.

- 40 V této souvislosti čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice o DPH odkazuje nikoli na převod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastník, jako je tomu v případě odstavce 1 téhož článku, nýbrž explicitně na převod vlastnického práva k tomuto majetku (pokud jde o čl. 14 odst. 2 písm. b) viz rozsudek ze dne 4. října 2017, Mercedes-Benz Financial Services UK, C-164/16, EU:C:2017:734, bod 31).
- 41 Proto, jak rovněž uvedl generální advokát v bodě 53 svého stanoviska, pro účely čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice o DPH a za předpokladu, že jsou splněny i ostatní požadavky stanovené v tomto ustanovení, stačí převod vlastnického práva k majetku ve smyslu formálního právního titulu k tomu, aby transakce byla považována za zdanitelné „dodání zboží“.
- 42 Pokud jde zadruhé o obecnou podmínku týkající se úplatnosti plnění, uvedenou v čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH, předkládající soud vznesl v podstatě otázku, jaký je vztah mezi pojmem „úplata“ uvedeným v tomto článku a pojmem „odškodné“ ve smyslu čl. 14 odst. 2 písm. a) této směrnice v situaci, kdy k platbě odškodného vyvlastněné obci dojde pouze prostřednictvím interního účetního převodu.
- 43 Pokud jde o úplatnost dotčeného plnění, z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že skutečnost, že dodání zboží je uskutečněno „za úplatu“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH, předpokládá existenci přímé souvislosti mezi dodaným zbožím a získanou protihodnotou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. října 2010, Loyalty Management UK a Baxi Group, C-53/09 a C-55/09, EU:C:2010:590, bod 51, a citovaná judikatura). Taková přímá souvislost existuje, jen pokud mezi dodavatelem a kupujícím existuje právní vztah, v rámci něhož jsou vzájemně poskytnuta plnění, přičemž cena obdržená dodavatelem představuje protihodnotu skutečně poskytnutou za dodané zboží (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. května 2017, Posnania Investment, C-36/16, EU:C:2017:361, bod 31 a citovaná judikatura). Navíc tato protihodnota musí představovat subjektivní hodnotu, která byla skutečně obdržena a je vyjádřitelná v penězích (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 19. prosince 2012, Orfey, C-549/11, EU:C:2012:832, body 44 a 45 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 7. listopadu 2013, Tulicá a Plavoşin, C-249/12 a C-250/12, EU:C:2013:722, bod 33 a citovaná judikatura).
- 44 Nicméně, jak v podstatě uvedl generální advokát v bodě 61 svého stanoviska, otázka, zda k tomu, aby se jednalo o „platbu odškodného“ ve smyslu čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice o DPH, je nezbytné, aby taková platba splňovala všechny podstatné prvky pojmu „úplata“ uvedeného v čl. 2 odst. 1 písm. a) této směrnice, je irelevantní, a to vzhledem k povaze *lex specialis* prvního z těchto ustanovení, jak vyplývá z bodu 36 tohoto rozsudku. Uvedené podstatné prvky totiž Soudní dvůr nevytýčil v rámci výkladu čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice o DPH, nýbrž článku 2 odst. 1 tohoto rozhodnutí.
- 45 Z předkládacího rozhodnutí přitom vyplývá, že odškodné dotčené v původním řízení přímo souvisí s převodem vlastnického práva k nemovitosti obce na státní pokladnu. V této souvislosti je za podmínky, že k platbě tohoto odškodného skutečně došlo, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu, irelevantní, že tato platba byla provedena prostřednictvím interního účetního převodu v rámci téhož rozpočtu.

- 46 Pokud jde o zatřetí o ostatní obecné podmínky uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH, a sice podmínky místa dodání zboží, postavení jako osoby povinné k dani takového subjektu, jako je obec, a podmínku týkající se skutečnosti, že osoba povinná k dani jednala „jako taková“, je nejprve nesporné, že v projednávaném případě je podmínka související s místem dodání splněna, neboť k plnění došlo na území členského státu, a sice Polska.
- 47 Dále postavení obce jako osoby povinné k DPH není předkládajícím soudem zpochybňováno. Podle čl. 9 odst. 1 směrnice o DPH se „osobou povinnou k dani“ rozumí jakákoliv osoba, která na jakémkoli místě vykonává samostatně ekonomickou činnost, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti. Za „ekonomickou činnost“ se považuje zejména využívání hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z něj.
- 48 Konečně, pokud jde o podmínku jednat „jako osoba povinná k dani“ v okamžiku převodu vlastnického práva k nemovitosti na státní pokladnu, kterou obec zpochybňuje s odkazem na čl. 13 odst. 1 první pododstavec směrnice o DPH, je třeba připomenout, že Soudní dvůr již rozhodl, že činnostmi, při nichž veřejnoprávní subjekty vystupují jako orgány veřejné správy ve smyslu téhož ustanovení, jsou činnosti, které tyto subjekty vykonávají v rámci pro ně stanoveného zvláštního právního režimu, s vyloučením činností, které vykonávají za týchž právních podmínek jako soukromé hospodářské subjekty (rozsudek ze dne 16. září 2008, *Isle of Wight Council* a další, C-288/07, EU:C:2008:505, bod 21 a citovaná judikatura). Je na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda ve věci, která mu byla předložena, je tato podmínka splněna.
- 49 Co se týče věci v původním řízení, jak vyplývá z bodu 15 tohoto rozsudku, vlastnické právo k nemovitosti, které patřilo obci, bylo skutečně převedeno na státní pokladnu za účelem výstavby státní silnice. Tento převod se uskutečnil na základě příkazu vydaného orgánem veřejné moci, a sice vojvodou Dolního Slezska, který samostatným rozhodnutím stanovil i výši odškodného, na které měla obec nárok.
- 50 S výhradou ověření předkládajícím soudem z toho vyplývá, že všechny tři podmínky uvedené v čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice o DPH jsou v projednávaném případě splněny.
- 51 S ohledem na výše uvedené je třeba na položenou otázku odpovědět, že čl. 2 odst. 1 písm. a) a čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice o DPH musí být vykládány v tom smyslu, že převod vlastnického práva k nemovitosti ve vlastnictví osoby povinné k DPH na státní pokladnu členského státu za platbu odškodného vyplývající ze zákona v takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, kdy tatáž osoba zastupuje jak vyvlastňovací orgán, tak vyvlastněnou obec, a kdy tato osoba v praxi i nadále spravuje dotčený majetek, i když vyplacení odškodného bylo provedeno pouze prostřednictvím interního účetního převodu v rámci obecního rozpočtu, představuje plnění podléhající DPH.

K nákladům řízení

- 52 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

Článek 2 odst. 1 písm. a) a čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že převod vlastnického práva k nemovitosti ve vlastnictví osoby povinné k dani z přidané hodnoty na státní pokladnu členského státu za platbu odškodného vyplývající ze zákona v takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, kdy tatáž osoba zastupuje jak

vyvlastňovací orgán, tak vyvlastněnou obec, a kdy tato osoba v praxi i nadále spravuje dotčený majetek, i když vyplacení odškodného bylo provedeno pouze prostřednictvím interního účetního převodu v rámci obecního rozpočtu, představuje plnění podléhající dani z přidané hodnoty.

Podpisy.